

NOBILITAS CARPATHIAE

občianske združenie

Bočná 26, SK - 940 71 Nové Zámky

Otvorený list

Vážená pani

Magda Paveleková

900 42 Dunajská Lužná

VÁŠ LIST ZNAČKY / ZO DŇA

NAŠA ZNAČKA
08/NC/033

VYBAVUJE / LINKA

LUČENEC
4.9.2008

VEC:

Vážená Pani Paveleková!

Obraciame sa na Vás v mene občianskeho združenia Nobilitas Carpathiae so sídlom v Nových Zámkoch, ktorého členmi sú potomkovia bývalých šľachticov žijúcich na území Slovenskej republiky. Členmi združenia – na rozdiel od iných podobných združení - sú výhradne tí potomkovia bývalých šľachticov, ktorí spĺňajú požiadavky obyčajového práva platného na našom území do roku 1918. Naším cieľom je hlavne to, aby sme dosiahli spoločenské uznanie hodnôt, ktorých nositeľmi bola v minulosti šľachta, a – čo je mimoriadne dôležité - ktoré sú zlučiteľné so súčasnými princípmi demokratického a právneho štátu.

Z vyššie uvedeného dôvodu z profesionálneho záujmu pravidelne sledujeme tie programy v našich televíziách, ktoré sa týkajú šľachty a jej potomkov, alebo sú tejto téme blízke. Medzi takéto vysielania patrí napríklad Na streche, Smotánka a Prominenti v Televízii Markíza, Anjeli strážni v Slovenskej televízii a pod. V tomto liste nemáme v úmysle zaujímať stanovisko

%

034

Tel.: 00421 35 6416183
00421 905 943724
e-mail: nobilitas.carpathiae@konfer.eu

IČO: 42116813
DIČ: 2022507366
www.nobilitas.sk

registrácia: Ministerstvo vnútra
Slovenskej republiky
číslo: VVS/1-900/90-31010

k obsahu, štruktúre a úrovni spomenutých programov. To je vec názoru a vkusu a v konečnom dôsledku o tom svedčí sledovanosť označených televízií. Cieľom nášho listu je to, aby sme Vás s Vaším láskavým dovoľením upozornili na niektoré skutočnosti, ktoré v očiach odborníkov vyvolávajú (môžu vyvolávať) kritický postoj k niektorým otázkam Vášho účinkovania v uvedených programoch a k niektorým Vaším prejavom týkajúcim sa Vášho šľachtického pôvodu.

Predtým, než by som vyslovil naše stanovisko, dovoľte mi na úvod pre lepšie porozumenie niekoľko slov o spôsobe nadobúdania šľachtictva a o tom, kto sa za šľachtica považuje a kto nie. Podľa dobového práva platného na území Slovenskej republiky možno spôsoby nadobúdania šľachtictva (lat. *nobilitatio*) rozdeliť do dvoch základných skupín, a to na originálne a odvodené. Medzi originálne spôsoby patria najmä darovanie majetku (lat. *donatio*) na základe darovacej listiny (lat. *litterae donationes*), udelenie nobilitačnej listiny (*litterae nobilitariae*), udelenie domovského práva - štátneho občianstva pre cudzieho šľachtica (lat. *indigenatus*), udelenie tých práv ženskému potomkovi, ktoré inak prislúchali len potomkovi mužskému (lat. *praefectio*), osvojenie (lat. *adoptio*), uzákonenie nevlastného dieťaťa dodatočným uzavretím manželstva (lat. *legitimatio per subsequens matrimonium*) a uzákonenie nevlastného dieťaťa na základe kráľovskej milosti (lat. *legitimatio per rescriptum principis*). Odvodené spôsoby nadobúdania šľachtictva sú dva: dedenie (lat. *hereditatio*) a uzavretie manželstva (lat. *matrimonium*). Pre prvú skupinu sa vyžadoval prejav vôle panovníka na základe tzv. kráľovského práva (*ius regium*), ktorá je však v dôsledku zániku Rakúsko-Uhorskej monarchie neaktuálna. V súčasnosti preto prichádza do úvahy nadobúdanie šľachtictva len dedením a uzavretím manželstva. Samozrejme len teoreticky, lebo šľachtictvo bolo u nás zrušené dodnes platným a účinným zákonom č. 61/1918 Zb., ktorým bolo zároveň zakázané používať šľachtické tituly a šľachtické prídomky (*praedicatum*).

Podľa obyčajového práva platného na území Slovenskej republiky do roku 1918 sa šľachtictvo dedilo zásadne len po mužskej línii, to zn. od predka, ktorý bol mužom. Po predkovi ženského pohlavia sa šľachtictvo nededilo, resp. len vo výnimočných prípadoch na základe osobitného súhlasu panovníka pre každý jednotlivý konkrétny prípad. Ženský potomok šľachtica mužského pohlavia bol tiež šľachticom a toto postavenie si zachoval aj v prípade, keď sa dievča – šľachtic vydalo za nešľachtica. Potomkovia, ktorí vzišli z takéhoto manželstva, však už šľachticmi neboli.

A teraz, Vážená pani Paveleková, konkrétne k Vášmu prípadu. Ako herečku a osobu vôbec si Vás členovia nášho občianskeho združenia nesmierne ctia a vážia; o tom nech nie sú pochybnosti. Problém však vidíme v tom, keď v rôznych médiách o sebe tvrdíte, že ste potomkom šľachtického rodu Koháry, že ste baronesa, že ste členom kniežacieho dvora, že si nerobíte nárok na to, aby Vás oslovovali „vysost“, apod.

Ako je Vám určite známe, Rod Koháry vymrel po meči (*defectus seminis*) ešte v roku 1826 Františkom Jozefom Kohárom, ktorý zomrel bez toho, aby zanechal mužských potomkov. Od tejto chvíle o šľachtickom rode Koháry vo svetle vyššie uvedených právnych zásad nie je možné hovoriť. Ak aj napriek tomu niekto v neskoršom období používal (používa) meno Koháry buď samostatne alebo v spojení s iným menom, potom tu ide výhradne o dohodu o užívaní mena a nie o dedenie v právnom slova zmysle, to zn. dedenie majetku a tým aj šľachtictva.

Dcéra Františka Jozefa Koháryho Antónia sa v roku 1815 vydala za princa Ferdinanda von Sachsen-Coburg-Gotha. Panovník neudelil Antónii Koháry súhlas na dedenie majetku po svojom nebohom otcovi (*praefectio*), preto majetok po Koháryovcoch, ktorý z dôvodu vymretia rodu po meči prešiel podľa práva späť na panovníka (lat. *titulus devolutionis*), daroval panovník jej manželovi Ferdinandovi a zároveň – keďže nebol šľachticom uhorského kráľovstva – mu udelil aj indigenát. Bez akéhokoľvek podrobnejšieho skúmania rodokmeňa Sachsen-Coburg-Gotha možno jednoznačne prehlásiť, že podľa práva platného na území Slovenskej republiky nie ste šľachtickým potomkom ani tohto rodu, a to už jednoducho preto, lebo Vaše rodné priezvisko je Lörinczová, to zn. že Vaším otcom bol pán Lörincz a nie mužský príslušník rodu Sachsen-Coburg-Gotha. Váš šľachtický pôvod, Vaše právo na používanie titulu baronesa a na oslovenie „výsosť“ sú preto otázne.

O používaní oslovenia „výsosť“, o ktorom ste nedávno v Televízii Markíza so skromnosťou vyhlásili, že si na to nerobíte nárok, treba vedieť, že toto oslovenie patrí výhradne členom panovníckeho rodu, pričom panovník sám sa oslovuje „veličenstvo“. Ak podľa nášho práva nie ste šľachticom – a to na základe vyššie uvedeného nie ste, potom logicky nemôžete byť ani členom panovníckeho rodu. Vaše právo na oslovenie výsosť Vám preto *a priori* nepatrí a nie je na mieste, aby ste v médiách pred očami verejnosti robili vyhlásenia o tom, že si nerobíte nárok na to, čo Vám nepatrí. Takéto a podobné vyhlásenia nerobia dobré meno ani televízii, v ktorej vyhlásenie robíte, ani skutočným potomkom bývalých šľachticov, to zn. po mužskom predkovi – šľachticovi, aby som o Vašej vlastnej dobrej povesti ani nehovoril. Na dôvažok to nerobí dobrý dojem ani u divákov televízneho programu. Dovolím si preto v mene členov nášho občianskeho združenia ponúknuť do Vašej ctenej pozornosti, vážená pani Paveleková, aby ste boli v budúcnosti v záujme dobrého mena našich televízií ako aj vážnosti skutočných potomkov šľachticov voči prípadným vyššie uvedeným prejavom opatrná, a ak Vám to nerobí problémy, aj zdržanlivá. To, či najdete v sebe odvahu k tomu, aby ste pred očami verejnosti vzali Vaše predchádzajúce vyhlásenia o šľachtickom pôvode späť, prenechávame na Vašu slobodnú úvahu.

Vyššie uvedené platí primerane aj o pani Božidare Turzonovovej, ktorá sa pre zmenu vydáva za potomka dávno vymretého šľachtického rodu Thurzo.

Čo sa týka Vami často spomínaného kniežacieho dvora, zrejme ide o kniežací dvor Aristokratického Združenia Slovenska, ktorého hlavou je pán Ing. Juraj Radzivil-Anoškin, CSc. a ktorého členom aj Vy ráčite byť. Nepochybujeme o tom, že pán Radzivil-Anoškin je šľachticom, ale nie podľa práva platného na území Slovenskej republiky, lebo jeho predkovia od nášho panovníka - uhorského kráľa nedostali domovské právo - indigenát. Vo svojej bývalej vlasti je možno potomkom šľachtica a možno mu prislúcha aj titul knieža, ale u nás podľa nášho (bývalého) práva potomkom šľachtica rozhodne nie je, a preto ako šľachtic u nás jednoducho nemá legitimitu. *Dura lex sed lex* – tvrdý zákon ale zákon.

Napriek tomu, že vyššie označeným zákonom z roku 1918 bolo u nás zrušené šľachtictvo, Ing. Radzivil-Anoškin, CSc. si na základe stanov Aristokratického Združenia Slovenska prisvojuje sebe a svojmu rodu postavenie suveréna a z toho vyplývajúce právo na menovanie do šľachtického stavu a na povyšovanie do vyššieho šľachtického stavu, ako aj na udeľovanie vyznamenaní a rádov.

Pán Ing. Radzivil-Anoškin a členovia jeho združenia zrejme opomenuli, že podľa čl. 2 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky štátna moc pochádza od občanov, ktorí ju vykonávajú prostredníctvom svojich volených zástupcov alebo priamo. Podľa ústavy sa všetka moc v Slovenskej republike sústreďuje do troch hlavných zložiek: do moci zákonodarnej, ktorú vykonáva Národná rada Slovenskej republiky prostredníctvom volených poslancov, resp. sami občania v referende, potom do moci výkonnej, ktorú vykonáva prezident republiky a vláda Slovenskej republiky, a nakoniec do moci súdnej, ktorú vykonávajú nezávislé všeobecné súdy a Ústavný súd Slovenskej republiky. Aristokratické Združenie Slovenska, jeho hlava, kniežací dvor a členovia združenia sa medzi týmito ústavnými zložkami moci nenachádzajú. Ak si teda hlava Aristokratického Združenia Slovenska a jeho ďalšie orgány prisvojujú suverénnu moc, potom ju bez opory v zákone odnímajú občanom, resp. nimi voleným ústavným orgánom verejnej moci, čím konajú v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky.

Ak Aristokratické združenie Slovenska, jej kniežací dvor, hlava združenia a jeho rodina majú mať podľa stanov povahu suverénnej moci, potom aj územie, na ktorých sa nachádza sídlo jednotlivých orgánov a obydlie hlavy združenia má povahu suverénneho územia, to zn. že vo vzťahu k územiu Slovenskej republiky má exteritoriálnu povahu. Ak je to pravda, potom takéto vyčlenenie suverénneho územia zo zvrchovaného územia Slovenskej republiky je v rozpore s čl. 3 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého územie Slovenskej republiky je jednotné a nedeliteľné, pričom hranice Slovenskej republiky sa môžu meniť len ústavným zákonom. Stanovy Aristokratického združenia nielen že nie sú ústavným zákonom, ale nie sú ani všeobecne záväzným predpisom. Ako interný predpis združenia s nižšou právnou silou nesmie byť – ako je všeobecne známe – v rozpore s právnym predpisom vyššej právnej sily, v danom

prípade s Ústavou Slovenskej republiky a príslušným ústavným zákonom upravujúcim štátne hranice Slovenskej republiky.

Domnievame sa, že vyššie uvedené protiústavné konanie môže byť posúdené aj ako trestný čin, lebo môže smerovať proti ústavným základom Slovenskej republiky.

Stanovy Aristokratického združenia Slovenska umožňujú jej členom používať aj šľachtické tituly, čo je v rozpore najmä s § 1 zák. č. 61/1918 Zb., ktorým sa zrušuje šľachtictvo, rády a tituly, ako aj s príslušnými ustanoveniami zákona č. 300/1993 Z. z. o mene a priezvisku. V konečnom dôsledku je vyššie uvedené konanie v rozpore aj s § 4 písm. a) zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov, podľa ktorého nie sú dovolené združenia, ktorých cieľom je inak porušovať ústavu a zákony.

Vo svetle vyššie uvedeného sa domnievame, že „suverénne“ Aristokratické združenie Slovenska, jeho „suverénny“ kniežací dvor na čele s jeho hlavou pánom Ing. Radzivilom-Anoškinom, CSc., ako aj jeho členovia nemajú ako šľachtici v Slovenskej republike legitimitu, a preto im ani v najmenšom neprislúcha, aby sa považovali za vedúcu osobnosť pri oživení aristokracie na Slovensku, a už vôbec nie aristokracie ako stavovskej spoločenskej vrstvy.

Na záver vyhlasujeme, že skutočnosti uvedené v tomto liste sú výslovne mojim názorom a názorom členov občianskeho združenia Nobilitas Carpathie. Účelom tohto listu nie je poškodiť menovaných na ich právach a znížiť ich dôstojnosť v očiach verejnosti. Naše stanovisko Vám poskytujeme výhradne z toho dôvodu, aby ste na základe slobodnej a vlastnej úvahy posúdili, či ho považujete za pravdivé, a ak áno, aby ste v budúcnosti svoje správanie sa primerane prispôbili.

S úctou

JUDr. Ing. Mikuláš Práznovszky, CSc.

predseda združenia